

Niet voor knutselaars

Sieradenbeurs 'Sieraad', afgelopen weekend in de Westergasfabriek, trok in vier dagen bijna achtduizend bezoekers.

BREGJE LAMPE

Organisatoren Astrid Berens en Maarten Bodt hebben de tijd mee. Nu op modieus gebied alles kan, zijn accessoires alleen maar belangrijker geworden. En waar je een paar seizoenen geleden in modekringen nog bewonderende blikken kon oogsten met een dure merktas aan de arm, geldt tegenwoordig een opzichtig collier als *musthave*. Sieraden zijn de nieuwe melkkoe van de mode-industrie. Noem een label – bijvoorbeeld Diesel of Dior – en het heeft een eigen sieradenlijn.

Voor de organisatoren is het de zevende keer dat ze deze beurs organiseren. Astrid Berens en Maarten Bodt begonnen in 2001 in een tennisclub in Enschede. De afgelopen drie jaar werd Sieraad in de Europa-hal van de RAI gehouden en sinds dit jaar vindt de beurs plaats op het Westergasfabriekterrein – een locatie die de komende paar jaar gega-randeerd is.

Met 73 stands en 236 ontwerpers van tien verschillende nationaliteiten is dit de grootste editie. De beurs trok zo'n 35 procent meer bezoekers en de aankopen zijn verdrievoudigd. "Het gaat goed met de sieradenmarkt," zet Astrid Berens. "Maar het werk van grote merken is iets heel anders dan wat we hier laten zien. Dat zijn massaproducten, hier gaat het om het werk van onafhankelijke ontwerpers, om sieraden die ook voor kunstobject door kunnen gaan."

Neem de grote zilveren ketting van Eelco Veenman. Veenman heeft gestudeerd aan de Design Academy in Eindhoven en is behalve sieradenontwerper ook kunstenaar. Voor de Brabantse gemeente Sint-Michiels-gestel ontwierp hij een kunsttoepassing die bestaat uit twaalf grote stalen vormen die begin volgend jaar in een grasveld komen te liggen; het zijn dezelfde vormen die hij in zijn kettingen verwerkt, een soort 'ronde kubussen'.

Nog zoiets: een camee gemaakt van sperma. Berens wil maar zeggen dat op Sieraad meer te zien is dan klassieke ontwerpen in zilver en goud. De camee van sperma, een ontwerp van Emile van Hoogdalem, is een inzending van de jaarlijkse ontwerpwedstrijd waar dit keer het thema 'intimiteit' was.

Corina Rietveld, die als zelfstandig sieraad- en productontwerper werkt, presenteerde een collectie met de titel: sprokkelen. Met ringen waarin berkenhout verwerkt is en kettingen waaraan geplastificeerde bladeren hangen. "Op weg van mijn atelier naar huis fiets ik altijd door het bos. Ik ben op een gegeven moment stukjes bos mee gaan nemen en die heb ik verwerkt in een sieradencollectie," aldus Rietveld.

Bij de selectie van de deelnemers let Berens op diversiteit. "Want ik wil geen galerie zijn. Ik vind het juist leuk als mensen voor een briljant komen en weggaan met een ketting van plexiglas." Sieraden hoeven helemaal niet duur te zijn. Prijzen variëren van 25 tot vijftigduizend euro, afhankelijk van het materiaal.

"Het belangrijkste selectie criterium is professionaliteit. Hier staan alleen mensen die er zelf van overtuigd zijn dat ze een beroep uitoefenen. Wat dat betreft wijs ik nogal wat mensen af. Mijn mailbox staat bol van verzoeken van dames die af en toe een ketting knutselen. Daar is deze sieradenbeurs echt niet voor bedoeld."

Voor jong talent werd wel een speciale presentatie ingericht. De presentatie 'Talent op weg' laat werken van zes aan de Rietveld afgestudeerde ontwerpers zien, geselecteerd door Marjan Unger, kunsthistorica, publiciste en hoofd van de afdeling Vrije Vormgeving van het Sandberg Instituut.

Behalve de Rietveld Academie waren ook buitenlandse opleidingen vertegenwoordigd, waaronder de Fachhochschule Düsseldorf. Karin Groth, één van de Duitse studenten trok veel bekijks met een serie felgekleurde broches en kettingen die eruitzagen als snoepgoed maar gemaakt waren van magneten.

Daar kan de mode-industrie wel wat mee: sieraden als zoethoudertje.

Sieraden zijn de nieuwe melkkoe van de mode-industrie

De sieradenbeurs in de Westergasfabriek met op de voorgrond de 'snoepsieraden' van Karin Groth.

FOTO JAN-DIRK VAN DER BURG